

PLOŠTINA

19. DUBEN 1945

TRAGÉDIE PLOŠTINY – ZAPOMENUTÁ OSADA S HRDINSKOU MINULOSTÍ

Ploština, dnes již zaniklá pasekářská osada na hřebeni Vizovických vrchů, se vepsala do historie především jako dějiště jedné z nejtragičtějších událostí druhé světové války na našem území. Osada se rozkládala mezi Vlárkou a Vysokopolským potokem a v roce 1910 zde žilo 31 lidí. Lidé se živili převážně vlastním hospodářstvím, prací v lese nebo docházeli za výtěžkem do měst. Během roku 1944 se zde objevili první partyzáni, kteří utekli z totálního nasazení nebo válečného zajetí. Ploština se stala útočištěm 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky. Vedení se postupně ujímali Saška Čornýj, Nikolaj Kostin a nakonec Grigorij Slepcev. Přítomnost partyzánů však neunikla pozornosti německého gestapa. V polovině dubna 1945 byli v lese poblíž Ploštiny zajati dva mladí konfidenti – František Machů a Oldřich Baťa. Po jejich výpovědích se rozjela likvidační akce. **Dne 19. dubna 1945 vtrhly nacistické jednotky do osady, mučily a popravily její obyvatele, včetně žen a dětí, a celé místo vypálily.**

Mezi oběťmi byl např. Josef Vařák z Prlova, Anastázie Zichová – jediná žena zabitá přímo na Ploštině – a rolník Jan Machů, jediný, komu se podařilo z hořící osady uprchnout.

Ploština zůstává mementem odvahy i zrady. Její příběh připomíná, jak kruté mohou být důsledky války i lidského selhání.

